

Aniela Piorunowa

"Dawne i współczesne problemy prozy dla dzieci", Krystyna Kuliczowska, Warszawa 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/46, 122

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) KULICZKOWSKA Krystyna: Dawne i współczesne problemy prozy dla dzieci. Warszawa 1972 UW, s. 155, nrb. 1, Rozprawy Uniwersytetu Warszawskiego 61, zł 14,-

Założeniem autorki jest przedstawienie wstępnych propozycji badawczych, które by pozwoliły wyjaśnić nieporozumienia wyrosłe wokół współczesnej prozy dla dzieci - tej dziedziny twórczości, która stanowi część literatury, ale zachowuje pewne odrębności, nasuwając od lat wiele kłopotów tak historykom i teoretykom literatury, jak i krytykom. Szukając odpowiedzi na pytanie, czym jest współczesna proza dla dzieci i jaki jest jej stosunek do tradycji, autorka zaczyna od badania czynników pozaliterackich, które mają istotny wpływ na literaturę dla dzieci i na kryteria jej wartościowania (rozd. I), podejmuje problemy terminologiczne, genologiczne oraz dotyczące typów i struktury narracji (rozd. II), a wreszcie podbudowuje wysuniętą problematykę teoretyczną obfitym materiałem egzemplifikacyjnym (rozd. III).

BP/46/5

A.P.

(I) LEWIN Paulina: Wykłady poetyki w uczelniach rosyjskich XVIII w. (1722-1774) a tradycje polskie. Wrocław 1972 Oss., s. 190, nrb. 2, tabl. 8. Kom. Słowianoznawstwa PAN, zł 35,-

Praca powstała w oparciu o rękopiśmienne skrypty wykładów poetyki w duchownych uczelniach rosyjskich XVIII wieku. Autorka prezentuje kolejno szereg wypowiedzi teoretycznych, poczynając od "Poetyki" moskiewskiej z 1722 r., kończąc zaś omówieniem rękopiśmiennych tekstów z lat siedemdziesiątych. Opisom kompozycyjnego układu i tematycznej zawartości poetyk towarzyszy komentarz, który wskazuje bezpośrednio zapożyczenia i wpływy, ponadto zaś dowodzi pokrewieństwa europejskich i polskich oraz rosyjskich teorii estetycznych. Od szczegółowych obserwacji przechodzi autorka do rozważań natury ogólniejszej, usiłując zarówno w toku swoich wywodów, jak w ich ostatecznym podsumowaniu, odpowiedzieć na pytanie, jaką rolę odegrała Polska we wkraczaniu Rosji do europejskiej wspólnoty kulturowej, opartej na śródziemnomorskim dziedzictwie antycznym.

BP/46/6

E.S.-T.